

متن پرسش

سلام: با آرزوی توفیق در ماه مبارک رمضان این متن در تفسیر جناب ملاصدرا ذیل آیات ۱ و ۲ سوره واقعه است: «اصل دروغ و ریشه شر و رنج‌ها جز در این عالمی که معدن بدی‌ها و آفات و جایگاه کاستی‌ها و آسیب‌هاست همانگونه که در محل خود بیان شده نمی‌باشد و نفس بدبخت دروغگو ماده و اصل دروغ و تهمت و کفر و گناه و ریشه شکنجه و عذاب به آتش را کسب نمی‌نماید جز بدان واسطه که زمانی به سبب تعلق و پیوندش به کالبد در این جهان بوده. لذا او بارکش هیزم آتش خود است...» در این نوشته مقام نفس چگونه است؟ و عذاب را با توجه به این نکته روشن نمایید.

متشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: منظور جناب صدر الحکما آن است که اگر نفس انسانی به جهت تعلق به ماده و عالم کثرت که هیچ حقیقت ثابتی ندارد با عالم ماده مأنوس شد، همان حالت عدم ثبات به صورت دروغگویی در انسان شکل می‌گیرد. موفق باشید